

[Johan Asmussen.]

svært ved nu at begrunde sit standpunkt, synes jeg. Det, som det væsentligst drejede sig om for det ærede medlem, var at tale om de argumenter, som var fremkommet fra grundejerne derude. Det er slet ikke det, sagen drejer sig om; det er stadig væk ikke, om løsningen er mere eller mindre æstetisk tilfredsstillende. Men det ærede medlem, forstod jeg, gav mig ret i, at der ikke havde været tilstrækkelige oplysninger med hensyn til placeringen, og det er placeringsmulighederne, det drejer sig om.

Den højtærede minister fastslog, at det, der var det afgørende, var at finde en „egnet placering“. Her fristes jeg til at komme med et skriftsted: „Søger, så skulle I finde.“ Det er sagens kerne; man har ikke søgt, og så kan man heller ikke forlange at finde noget. Det ærede medlem hr. Thisted Knudsen kan ikke forlange, at der fra fremmed side skal komme projekter i den ellefte time, når han bagefter siger, at disse projekter ikke duer umiddelbart. Man har altså ikke søgt en egnet placering, men man prøver på at fortælle folketinget, at man har undersøgt forholdene og forsøgt at finde en egnet placering. Man har bare ikke forsøgt det — det mener jeg må være fastslået. Om man så alligevel på dette grundlag mener at ville ekspropriere private servitutrettigheder, må blive folketingets sag.

Må jeg lige til slut tage den bemærkning frem, den højtærede minister kom med om, at WHO ikke kunne og heller ikke havde stillet ultimative krav. Det håber jeg da heller ikke de har. For mig at se er det sådan, at hvis det i virkeligheden forholdt sig sådan, at WHO havde sagt: „Enten på Scherfigsvej, eller vi flytter til udlandet“, ja, så var det en anden situation, man muligvis måtte tage stilling til. Vi skal have WHO her i landet; det er vi alle sammen enige om, og det er vi også stadig væk fra mit partis side indforstået med; det er betydningsfuldt, og vi ser det meget gerne. Men det ligger bag lovforslaget, at man gerne ville have skaffet dem noget

andet, hvis man havde kunnet. Det har man ikke forsøgt, det er mangelen ved det, og derfor burde lovforslaget ikke vedtages på det foreliggende grundlag.

Peter Jørgensen: Jeg skal kun gøre et par ganske korte bemærkninger. Der er jo sagt en hel masse om denne sag efterhånden ved de tre behandlinger, den nu har været til i det høje folketing. Men der er et forhold, der for mig står ganske uklart endnu på trods af de lange procedurer, som vi har været udsat for her, og det er spørgsmålet om, hvilke gener der er for de grundejere, der er tale om i dette kvarter. Det er ikke fremgået af nogen af de lange taler, der har været holdt, og det efterlyser jeg.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslaget

vedtoges med 78 stemmer mod 26.

Anden næstformand (Thestrup): Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om særligt tillæg til folke-, invalide- og enkepensionister samt om forhøjelse af grænsen for hjælp til underhold.

(Lovforslaget (nr. 160) findes i tillæg A. sp. 2225, fremsættelsen i tidenden sp. 4611).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Niels Mørk: Formålet med dette lovforslag er at yde pensionisterne en kompensation for de gennemførte afgiftsforhøjelser, og jeg er så optimistisk at tro, at alle i denne sal vil medvirke hertil.

Når jeg, selv om det er et hasteforslag, der her er tale om, gerne vil have det underkastet en kort udvalgsbehandling, skyldes det et spørgsmål, som er rejst i min gruppe,